

Ajuntament de Lleida

ANTONIO ROPERO VILARÓ, secretari general de l'Ajuntament de Lleida, segons l'article 206 del Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, a reserva de l'aprovació definitiva de l'acta,

CERTIFICO: Que en data 29 de novembre de 2024, l'Excm. Ajuntament Ple va adoptar, entre altres, el següent acord:

24.- DECLARACIÓ INSTITUCIONAL PROMOGUDA PER LA FEDERACIÓ D'ASSOCIACIONS DE VEÏNS DE LLEIDA, PER ESTABLIR DISTÀNCIES DE SEGURETAT, DE LES LÍNIES ELÈCTRIQUES D'ALTA TENSIÓ, RESPECTE DELS HABITATGES.-

El senyor Alcalde dona compte al Ple de la moció declarativa d'acord amb el que disposa l'article 18 del Reglament orgànic municipal, promoguda per la Federació d'Associacions de Veïns de Lleida, i que ha estat convertida en Declaració institucional per unanimitat de tots els grups municipals, que es transcriu literalment a continuació amb la modificació del seu acord primer:

"MOCIÓ DECLARATIVA, SEGONS L'ARTICLE 18 DEL REGLAMENT ORGÀNIC MUNICIPAL; PER ESTABLIR DISTÀNCIES DE SEGURETAT, DE LES LÍNIES ELÈCTRIQUES D'ALTA TENSIÓ, RESPECTE DELS HABITATGES:

ANTECEDENTS:

Vivim actualment un procés de transició energètica, que implica entre d'altres, la creació de grans parcs solars i eòlics, amb criteris força discutibles. Aquests grans parcs tant a Catalunya com a Aragó, alhora impliquen la creació de noves línies d'evacuació i transport. Hi ha prevista una eina que és el Pla Territorial Sectorial per al Desenvolupament de les Energies Renovables a Catalunya (PLATER), perquè aquesta transició es faci de manera ordenada. Malauradament, la realitat és que no és aprovat i mentrestant les empreses del sector van a correu a fer parcs i línies, amb criteris més que dubtosos. Per si no n'hi hagués prou, aprofiten la carta blanca, que els ha regalat l'administració, amb el DECRET LLEI 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables.

El resultat de tot l'esmentat, l'estem començant a patir a Lleida. Amb parcs solars i especialment línies elèctriques. Parlem de les promogudes per Solaria, Ignis, Sant Miquel Solar, REE (Magraners-Begues, Penyalba-Magraners) o Forestalia per citar alguns exemples. Empreses en molts casos amb forta inversió de capital estranger. I tot pensat per enviar l'energia a Barcelona o fins i tot l'estranger, obviat estudis com el de la Diputació de Barcelona, que diu que es podrien autoabastir en un 90%.

La conseqüència de tot plegat és que s'acabarà desfigurant el patrimoni i pulmó més important que te la ciutat de Lleida i no és altre que la seva Horta. Quelcom tan important per protegir-la del canvi climàtic.

Amb bon criteri i per minimitzar l'impacte paisatgístic, els tècnics de la Paeria van desenvolupar a correu, mecanismes legals que van ser aprovats per la majoria dels grups polítics. Estem parlant de l'article 8 de l'Ordenança de l'Horta. O els articles 127 i 129 del Pla General de Lleida. Amb aquestes eines s'ha aconseguit soterrar bona part del traçat, de les línies promogudes per Solaria.

Ajuntament de Lleida

SITUACIÓ ACTUAL:

Ens trobem que el fet de soterrar les línies elèctriques per infraestructures existents, ha aportat beneficis, però alhora ha tingut un efecte del tot indesitjable. Lògicament, a la vora dels vials de l'Horta, hi ha cases aïllades, com hi ha blocs de pisos a la vora dels carrers. I en molts casos, les línies projectades passen fregant aquestes edificacions. No menys preocupant és el fet, que les línies d'alta tensió previstes, passin literalment per damunt d'edificis o es col·loquin torres elèctriques a fregar d'aquestes.

Com és sabut les línies aèries impliquen tant un risc pel camp elèctric que generen, com pel camp electromagnètic. Altrament amb el soterrament es redueix el risc elèctric i el camp electromagnètic, però cal tenir en compte que a les zones més properes d'una línia soterrada s'accentua el camp electromagnètic, per l'efecte pantalla

Malauradament, ens trobem amb una legislació desfasada i extremadament permissiva, sens dubte de les pitjors de tot el continent. Actualment, a Espanya el límit electromagnètic se situa en 100 μT . El consens en la majoria dels països Europeus i Anglosaxons és de 0,2 μT . A Rússia per exemple el límit és de 10 μT .

Per situar-nos en context estem parlant de persones que residiran a tocar de línies d'alta tensió de forma permanent. I la majoria d'estudis dels possibles efectes de l'electricitat estan fets per exposicions temporals i no permanents a aquestes. Contrasta amb una legislació molt més desenvolupada, de cara a protegir els treballadors exposats a aquests riscos, com ara el Real Decreto 299/2016, de 22 de julio, sobre la protección de la salud y la seguridad de los trabajadores contra los riesgos relacionados con la exposición a campos electromagnéticos.

La *International Commission on Non-Ionizing Radiation Protection* (ICNIRP) destaca estudis epidemiològics que relacionen l'increment del risc de leucèmia en nens, associat a nivells de camps magnètics de freqüència industrial (50/60 HZ) iguals o majors a 0,4 μT . Fet que ha portat al IARC - International Agency for research on Cancer a classificar els camps electromagnètics com a possiblement cancerígens.

Cal recordar que els anys 2001 i 2003 el *Ministerio de Sanidad y Consumo* va plantejar la necessitat de reformar el Reglament per "redefinir unes distàncies mínimes de seguretat des de les línies d'alta tensió a edificis, habitatges o instal·lacions d'ús públic i privat" i "actualitzar la fórmula de referència per la distància de seguretat a les línies d'alta tensió"

El 2001, la *Federación Española de Municipios y Provincias* va recomanar que es redefinís l'article 25 del Reglament aplicant el principi de precaució. Malauradament res de tot això s'ha fet.

Tenim un clar exemple de l'Ajuntament de *Jumilla*, que ja l'any 2005, va establir una distància mínima d'un metre per Kilovolt, respecte a qualsevol habitatge o instal·lació ocupada per persones o animals respecte a les línies d'alta tensió. Més concretament a l'article 52 del seu PGMO.

O el Decreto 22/2004, pel que s'aprova el Reglament d'Urbanisme de *Castilla y León*, que estableix una distància de 0,5 metres per cada Kilovolt de tensió, a les construccions i instal·lacions amb ocupació humana.

Cal tenir en compte també el que diu REE al "*Plan Especial Urbanístico Autónomo TRANSFORMACIÓN L220 KV MANGRANERS-JUNEDA-L'ESPLUGA-MONTBLANC-PENEDÉS- BEGUES*":

Determinación del trazado óptimo de la línea eléctrica:

Ajuntament de Lleida

En la definición actual del trazado se han adoptado una serie de criterios básicos que han pretendido racionalizar su diseño, como son:

- ☐ *Definir las alineaciones alejadas de los núcleos urbanos y de aquellas zonas de mayor densidad de habitantes, así como de enclaves puntuales de interés. Cabe mencionar que REE también tiene establecido como criterio básico el mantener la distancia, siempre que sea posible, de **500 m a los núcleos de población** y de **100 m a las viviendas aisladas**.*
- ☐ *Máxima utilización de la presencia de otras líneas. En este caso se trata de la transformación a doble circuito de la línea ya existente a 220 kV, por lo que se maximiza la utilización del corredor al haber adoptado como criterio básico de diseño la utilización del trazado actual ya existente*

CONCLUSIONS:

És de sentit comú, que per damunt d'interessos econòmics, paisatgístics o de transició energètica, cal que prevalgui sempre la salut de les persones. No podem permetre, que aquestes visquin exposades, als efectes en alguns casos de 3 línies elèctriques d'alta tensió, a tocar de la paret d'infants. No és un supòsit, és un cas del tot real, ja aprovat per la Generalitat de Catalunya. No podem permetre que s'hagi de respectar 100 metres de distància d'una línia d'alta tensió respecte a la línia de l'AVE, pels efectes electromagnètics de la mateixa i s'acabi situant a sobre de cases habitades. No és supòsit tampoc, també la Generalitat ha donat el vistiplau. Cal aplicar el principi de precaució, que ha portat a la Paeria, a negociar el traçat de la línia de Solària, per apartar-la dels edificis de Magraners. Si d'una cosa disposa l'Horta és d'espai. Per tant, és ben senzill desviar els traçats per evitar les cases aïllades. Creiem que és prioritari seguir l'exemple de *Jumilla* o *Castilla y León* i establir distàncies de seguretat respecte a les edificacions. Cal aplicar aquest principi de precaució, per no haver de lamentar-ho el dia de demà.

PROPOSEM AL PLE DE L'AJUNTAMENT DE LLEIDA, L'ADOPCIÓ DELS SEGÜENTS ACORDS:

1.- Estudiar de forma exhaustiva la capacitat legal de l'Ajuntament de Lleida per establir distàncies de seguretat en vers dels habitatges de les línies elèctriques d'alta tensió per tal de donar un nou redactat a l'article 8 de l'Ordenança de l'Horta i a l'article 129 del Pla General de Lleida."

En aquest punt de l'ordre del dia intervenen per procedir a la lectura de la Declaració institucional, el senyor Toni Baró Noguero i el senyor David Poca Cos, representants de la Federació d'Associacions de Veïns de Lleida.

I, perquè consti, signo aquest certificat amb el vistiplau del senyor Alcalde.

Lleida, en data de la signatura electrònica.